

Гнуться високі тополі...

Дмитро Загул

Гнуться високі тополі
З вітром буйним до землі;
Гнуться народи в неволі,
Вічно блукають у млі.
Не нарікають на долю,
Ані на себе самих;
Ждуть на обіцяну волю,
може, натрапить до них.
Ждуть... а століття минають,
Гаснуть довжезні віки,
Та воленьки їм не вертають
Лінивi, погані роки...
Ждуть, чи колись не загляне
Сонечко волі й до них?
Ждуть на новенькі кайдани,
Злиднів чекають нових...
1909 — 1912